VERSLAG VAN HET INTERNATIONAAL BOSCHBOUWCONGRES TE PARIJS

door J. P. VAN LONKHUYZEN.

Dit Congres werd van 1—6 Juli 1931 te Parijs tijdens de Internationale Koloniale Tentoonstelling en in de gebouwen van deze Tentoonstelling gehouden.

Er waren ongeveer 250 deelnemers, voor het meerendeel personen uit den houthandel en uit de houtindustrie, terwijl ook veel Fransche Staatshoutvesters aanwezig waren.

De overige Europeesche landen, behalve Rusland waren vertegenwoordigd met een of meer personen. Uit Nederland waren als Regeeringsafgevaardigden aanwezig de heer Van Dissel als eerste afgevaardigde en voorts schrijver dezes, terwijl ik, zooals U bekend is, verder het genoegen had de Nederlandsche Boschbouwvereeniging te vertegenwoordigen. Verder waren uit ons land nog aanwezig Mej. Dr. Buisman, Prof. van Iterson, de heer Van Vloten en nog eenige anderen.

Na de officieele opening van het Congres, dat georganiseerd was door de Touringclub de France, werden 4 secties gevormd, waarin de voornaamste rapporten, welke waren ingediend, werden behandeld.

Het spreekt vanzelf, dat er van een uitvoerige behandeling van alle ongeveer 160 ingediende rapporten geen sprake kon zijn, terwijl er nog minder kans was deze van alle bij te wonen.

Immers het Congres werkte feitelijk slechts 2 dagen, terwijl de overige tijd besteed werd voor openings- en sluitingsplechtigheden en voor excursies. Gedurende het Congres werden de zittingen een dag onderbroken voor een bezoek aan de havens van Havre, terwijl na afloop een groote excursie werd gemaakt door de Fransche Alpen naar Nice.

De rapporten waren alle gedrukt, doch niet tevoren aan de deelnemers toegezonden. Ze werden op den eersten dag van het Congres uitgereikt, zoodat er niet veel gelegenheid bestond om te voren er van kennis te nemen.

Voor zoover de rapporten in behandeling kwamen, werden deze door de samenstellers voorgelezen, waarna er gelegenheid tot bespreking was. In het algemeen werd daarvan echter weinig gebruik gemaakt, vermoedelijk omdat er niet voldoende gelegenheid was om de rapporten tevoren te bestudeeren.

Omtrent verschillende in behandeling gebrachte aangele-

genheden werden ten slotte conclusies vastgesteld. Deze conclusies zouden later nog aan de deelnemers worden toegezonden, doch tot dusver is dit nog niet geschied. Een enkele uitgezonderd kan ik ze dan ook nog niet bij dit verslag voegen.

De eerste sectie hield zich bezig met de tropische en subtropische bosschen.

De tweede sectie behandelde de rapporten omtrent aanleg en verpleging van bosschen en houtopstanden, voornamelijk in Europa, voorts omtrent boschpolitiek, boschbescherming en ziekte en beschadigingen van houtgewassen.

De derde sectie had op haar programma den houthandel en de houtindustrie, terwijl de vierde sectie zich bezig hield met het technisch onderwijs inzake boschexploitatie en verschillende houtindustrieën.

Het drukst bezocht was wel de sectie voor den houthandel en de houtindustrie, terwijl deze sectie ook wel de meeste vertegenwoordigers telde van de verschillende landen. Ik had geen gelegenheid hier besprekingen bij te wonen, doch moest mij bepalen tot sectie II, waarin de door de Nederlandsche afgevaardigden ingediende rapporten werden behandeld, terwijl ik een enkele bespreking in sectie III kon bijwonen.

Voor ons was de tweede sectie van het meeste belang.

Van Nederlandsche zijde waren er rapporten ingediend over Boschwetgeving in Nederland, de Opleiding in den boschbouw in Nederland, de Controle op de herkomst van zaden en planten van den groveden, de Strijd tegen boschbrand en de Iepenziekte.

De Nederlandsche vertegenwoordigers hadden de voldoening, dat al hun rapporten behandeld werden, terwijl over de meeste rapporten ook nog belangrijke discussies plaats hadden.

Er waren voorts rapporten uitgebracht omtrent behandeling van grovedennenbosschen, van exotische boomsoorten, van populieren, van tamme kastanjes. Eenige rapporten handelden over het omzetten van hakhout in opgaand hout en de behandeling van de daaruit groeiende loofhoutbosschen.

Een aantal van de ingediende rapporten had betrekking op de behandeling van particuliere bosschen en over het standpunt, dat de Staat ten opzichte van dit boschbezit moet innemen. Daarover vonden ook in verband met den inhoud van deze rapporten op het Congres belangrijke besprekingen plaats en er werden conclusies aangenomen, waarbij het wenschelijk werd geacht, dat de Staat zich niet te veel met het particulier boschbezit moet bemoeien, omdat het gevaar dan groot is, dat het genoegen van boschbezit bij den particulier verloren gaat. Alleen de Italiaansche afgevaardigde was van andere meening.

In de derde sectie werd natuurlijk ook uitvoerig van ge-

dachten gewisseld omtrent de tegenwoordige moeilijkheden bij den houtafzet en in den houthandel. De meeste rapporten hadden betrekking op Fransche toestanden, doch verschillende rapporten en besprekingen handelden ook over Internationale toestanden. Verschillende rapporteurs hebben getracht een beschrijving te geven van de huidige crisis, de oorzaken op te sporen en middelen te beramen om tot een beteren toestand te geraken.

Een der rapporteurs constateerde, dat er voor het hout evenals voor de andere grondstoffen een over-productie en een onder-consumptie is. Er is jaarlijks ongeveer 1½ milliard m³ in exploitatie gebracht en hiervan komt slechts ongeveer 1 milliard op rekening van normale vellingen, de rest, ongeveer 500 millioen m³ beteekent dus inteering van het kapitaal. Indien men dus af ging zien van de buitengewone vellingen zou het evenwicht spoedig weer hersteld zijn. Men meent dat het zwaartepunt in deze ligt bij de Vereenigde Staten van Amerika en bij Rusland. Wanneer deze laatsten tot een normale boschexploitatie zouden komen, zou er geen sprake zijn van overproductie, maar zou Amerika zelf hout moeten invoeren.

Verschillende vertegenwoordigers hebben de oprichting aanbevolen van een bond van exporteurs, die toezicht zou moeten houden op de productie en den afzet zou moeten regelen.

De Vereenigde Staten en Rusland waren echter niet op het Congres vertegenwoordigd, zoodat de conclusies, die ten slotte omtrent deze aangelegenheid zijn genomen, practisch niet veel waarde hebben.

Door den heer Pallu (Frankrijk) en schrijver dezes werd een rapport uitgebracht omtrent boschbrandbestrijding. Het Congres heeft deze aangelegenheid breedvoerig besproken en heeft het volgende overwogen:

dat boschbranden jaarlijks belangrijke schade veroorzaken aan particulieren en aan den Staat;

dat de voorzorgsmaatregelen, die door de Overheid genomen kunnen worden alleen goede resultaten kunnen hebben, wanneer de belanghebbende boschbezitters en de plaatselijke bevolking medewerken;

dat de bestrijding alleen dan doeltreffend kan zijn, wanneer zij geschiedt door ijverige, geordende en goed aangevoerde ploegen, voorzien van het noodige materiaal, terwijl zij gesteund moeten worden door aanwezige brandwegen en van te voren aangebrachte reservoirs;

dat een goede inrichting van den bewakingsdienst, waardoor het mogelijk is een boschbrand zoo spoedig mogelijk na het ontstaan te bestrijden, een der noodzakelijke voorwaarden is om de bestrijding doeltreffend te doen zijn;

dat een dergelijke organisatie een vasten waarnemer (op

een hooggelegen punt) noodzakelijk maakt, die gedurende de gevaarlijke periode voortdurend op zijn post is en een waarnemervliegenier, die steeds met den eersten in verbinding staat en die in de gelegenheid is alarm te maken;

dat het volstrekt noodzakelijk is eigenaren, die schade ondervinden door boschbrand, veroorzaakt door spoorwegen, billijk schadeloos te stellen, waarbij dan maatregelen getroffen moeten worden tegen misbruiken en bedrog, waarvan de Spoorwegen het slachtoffer zouden kunnen worden.

Het Congres heeft hieromtrent de volgende wenschen uitgesproken:

dat de Overheid zooveel mogelijk de oprichting bevordert van vereenigingen van boschbezitters, door het maken van propaganda, het verleenen van subsidie, het terugbetalen van kosten, wanneer personeel van naburige groot-industrieelen bij de bestrijding van boschbrand behulpzaam zijn geweest, door het verleenen van financieelen steun bij aanschaffing van motor-materiaal;

dat in alle brandgevaarlijke boschgebieden door de Overheid in samenwerking met de vereenigingen van boschbezitters een net van observatieposten wordt ingericht, voorzien van kaarten en telefoonverbinding met vliegvelden;

dat bestudeerd en in practijk gebracht wordt om de boschbrandbestrijding van Staats- en Gemeentebosschen te doen samengaan met die van naburige boscheigenaren door in de bestaande vereenigingen samen te werken of, indien er geen vereeniging is, een voorloopige commissie te vormen;

dat een arbitrage-commissie, samengesteld uit boscheigenaren en uit vertegenwoordigers van de groote spoorwegmaatschappijen alle geschillen oplost betreffende schadevergoedingen, welke voor boschbranden langs spoorwegen verschuldigd zijn.

Hieronder volgt nog een opsomming van een aantal uitgebrachte rapporten, waarvan de kennisneming voor ons van belang geacht moet worden.

SECTIE I.

Determineering van houtsoorten, door Beversluis (Nederland).

De behandeling van tropische bosschen, door Delevoy (België).

Overzicht van de onderzoekingen in Nederland en zijn Koloniën omtrent de practische methode voor de microscopische determineering van houtsoorten, door Pfeiffer (Nederland).

De organisatie van den dienst van het Boschbeheer in de Koloniën, door Méniaud (Frankrijk).

Het vervoer van het hout van de Westkust van Afrika naar Duitschland, door Bohlen (Duitschland).

De markt van tropische en sub-tropische houtsoorten in Duitschland, door Muller (Duitschland).

Tropische en sub-tropische houtsoorten in België, door Parlongue (België).

De Italiaansche markt van tropische en sub-tropische houtsoorten, door Usuelli (Italië).

De papierindustrie in de Koloniën, door Bouvier (Frankrijk).
Het gebruik van tropische en sub-tropische houtsoorten in Engeland, door Chandler (Engeland).
De haven van Rotterdam en de tropische houtsoorten, door Driebeck.

SECTIE II.

De behandeling van den zeeden in het Zuidwesten van Frankrijk, door de Lapasse ((Frankrijk).
Aanleg van grovedennenbosschen, door Barbier de la Serre (Frankrijk).
De natuurlijke verjonging van den eik, door Poskin (Frankrijk).
Hervorming van hakhout, door Aubert (Frankrijk).
De boschwetgeving in Nederland, door Van Dissel (Nederland).
De opleiding in den boschbouw in Nederland, door Van Lonkhuyzen (Nederland).
Het vraagstuk van de herbebossching in Frankrijk, door Sornay (Frankrijk).
Herbebossching door samenwerking van particulieren, door Defert (Frankrijk).
De samenstelling van vereenigingen van boscheigenaren in verband met herbebossching en verpleging van bosschen, door Stella (Italië).
De contrôle op de herkomst van zaden en planten van den groveden in Nederland, door Van Dissel (Nederland).
Boschhuishouding en particuliere bosschen, door Blanc (Frankrijk).
Het beheer van particuliere bosschen in Frankrijk, door Gazin (Frankrijk).
Het beheer van particuliere bosschen in Zwitserland en de Staatsbemoeiing op dit gebied, door Petitmermet (Zwitserland).
Bescherming van particuliere bosschen in België, door Delville (België).
De daling van de houtprijzen en het beheer van particuliere bosschen, door Rosseels (België).
Regeling van de exploitatie in particuliere bosschen, door Gouilly (Frankrijk).
Particuliere bosschen en de Staat, door Ugrenovic.
De tusschenkomst van den Staat bij het beheer van particuliere bosschen in Italië, door Merendi (Italië).
De coöperaties voor de exploitatie van bosschen in Roemenië, door Dramba (Roemenië).
De bescherming tegen boschbrand in Frankrijk, door Pallu (Frankrijk).
De strijd tegen boschbrand in Nederland, door Van Lonkhuyzen (Nederland).
De iepenziekte, door Wollenweber (Duitschland).
De iepenziekte, door Chr. Buisman (Nederland).
De iepenziekte in Engeland, door Pearce (Engeland).

SECTIE III.

Het hout als voornaamste grondstof voor de papierindustrie door Navarre (Frankrijk).
De verkoling van hout in het bosch en in de fabriek door Mauger (Frankrijk).
Het vormen van een internationaal orgaan voor het verzamelen van statistische gegevens inzake houthandel en houtindustrie, door Aucendre (Frankrijk).
De tegenwoordige internationale toestand van den houthandel, door Van Leer (Oostenrijk).
Het vormen van een internationale vereeniging voor den houthandel en de houtindustrie, door Friedmann (Tsjecho Slowakye).
De crisis in de houtbedrijven in verband met de wereldcrisis door Baranski.
De rol van Finland in de Europeesche boschhuishouding door Nordberg (Finland).
Het houtvraagstuk is een wereldvraagstuk, door Brauner.